

Когато искатъ да направятъ нѣкому магия, постѣпватъ между другото и така: Извардватъ та му измѣрватъ стѣпалото на крака съ черъ конецъ, зетъ отъ черна нишелка, и тоя конецъ превързватъ на деветъ възела. После зематъ прѣстъ — земя — отъ нѣкой гробъ или отъ гробища, четирдесетъ зърна черъ пиперъ, три зърна червенъ и опечени черва отъ таралежъ. Всичко това гуждатъ въ гърне, което се туря при огъня, дето сѣка сутринъ го припичатъ. Въ друго пѣкъ ново гърне турятъ таралежъ и го захлупватъ съ врана отъ бѣчва, а отгоре, върху враната, превързватъ червенъ пошъ. Така затулено и завързано гърнето заравятъ подъ огнището, въ кѣщата на оновова комуто се прави магията, и тоя човѣкъ почва да съхне и да крѣе, до като не развалятъ магията, т. е. да намѣрятъ и премахнатъ заровеното гърне.

СВАЛЯНЕ НА МЕСЕЦА

Когато става месечно затъмнение, казватъ че го сваляли вражелници съ баяне и магии. Обикновеното сваляне става съ помощта на особено сито. Магйосницата отечеръ туря посреде гумното котелъ съ вода, налята въ потайна доба, въ която има различни билки: до котела слагатъ едно сито. Въ потайна доба, съ китка въ ржка, тя излиза изъ кѣщи, отива при котела голаноленичка и гледайки на месеца прави различни заклинания. Следъ това тя се връща въ кѣщи и следъ малко съ гърне въ ржка пакъ отива при котела и прави нови заклинания. Следъ като ги свърши, тя зема ситото, обикаля три пѣти около кѣщата, връща се пакъ при котела и прави нови — трети пѣтъ — заклинания върху котела съ ситото. Като ги свърши, тя натопява китката въ гърнето, порѣсва съ ситото четиртѣхъ страни на гумното и по направление къмъ месеца. Отъ тъй направената магия, месецьтъ малко по-малко почвалъ да потъмнява отъ къмъ единия си край, до като не изчезне съвършено отъ небето. Същевременно той отива право въ ситото, отъ дето освѣтлява гумното съ бляскава свѣтлина. Тогава магйосницата надвѣсва ситото надъ котела и почва да разговаря съ месеца. Като си свърши